



UOHSX006G3YT

## PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



# ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R410/2013/VZ-25975/2014/323/BRy

Brno 8. prosince 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 10. 12. 2013, doručeném dne 11. 12. 2013 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem –

- společností **KRODOS BUS a. s.**, IČO 26950529, se sídlem Skopalíkova 2385/45, 767 01 Kroměříž, zastoupenou na základě plné moci ze dne 14. 3. 2013 JUDr. Danielem Ševčíkem, Ph.D., advokátem ev. č. ČAK 04739, se sídlem Koblížná 19, 602 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S197/2013/VZ-23142/2013/532/DBo ze dne 26. 11. 2013, vydaném ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky „**Dodávka meziměstských nízkopodlažních autobusů o délce 12m**“, zadávané v otevřeném nadlimitním řízení, jehož oznámení bylo v Informačním systému o veřejných zakázkách zveřejněno dne 2. 3. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 208652, na jejíž realizaci byla dne 18. 6. 2012 uzavřena kupní smlouva č. 120009 se společností TEZAS servis a. s., IČO 24765180, se sídlem Panelová 289/6, 190 15 Praha 9,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S197/2013/VZ-23142/2013/532/DBo ze dne 26. 11. 2013

**r u š í m**

a věc

**v r a c í m**

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

## **ODŮVODNĚNÍ**

### **I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže**

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)<sup>1</sup> k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil dne 9. 7. 2013 správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem – společností KRODOS BUS a. s. IČO 26950529, se sídlem Skopalíkova 2385/45, 767 01 Kroměříž, zastoupeným ve správním řízení na základě plné moci ze dne 14. 3. 2013 JUDr. Danielem Ševčíkem, Ph.D., advokátem ev. č. ČAK 04739 , se sídlem Kobližná 19, 602 00 Brno, (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání veřejné zakázky „Dodávka meziměstských nízkopodlažních autobusů o délce cca 12m“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), na jejíž realizaci byla dne 18. 6. 2012 uzavřena kupní smlouva č. 120009 se společností TEZAS servis a. s., IČO 24765180, se sídlem Panelová 289/6, 190 15 Praha 9 (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Za účastníka správního řízení zahájeného z moci úřední Úřad označil zadavatele.
2. Úřad si na základě podnětu vyžádal od zadavatele dokumentaci k veřejné zakázce. Předmět veřejné zakázky zadavatel vymezil jako dodání 10 kusů nízkopodlažních autobusů v délce cca 12m, podle podrobné specifikace uvedené v technických podmínkách, které byly součástí zadávací dokumentace. Specifikace se týkala obsaditelnosti vozu, karoserie, povrchové úpravy a olakování, vnitřní výbavy, elektra, zasklení, ventilace a topení, motoru, převodovky, brzd, kol a pneumatik. Zadavatel stanovil v bodě 4 zadávací dokumentace tyto parametry:

---

<sup>1</sup> Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

motor Euro 5 – SCR, zdvihový objem max. 8 000 ccm, výkon min 240 kW při 2 050 ot. /min, kroutící moment 1 500 Nm a větší, v rozsahu 1 120 – 1 550 ot./min, nástupní výška předních dveří max. 320 mm, středních dveří max. 330 mm a rozměr pneu 275/70 R 22,5. Dále zadavatel v bodě 15 zadávací dokumentace určil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky a vymezil dílčí hodnotící kritéria následujícím způsobem: nabídková cena s váhou 45 %, záruka na vady vozidla s váhou 10 % a vzdálenost autorizovaného servisu s váhou 45 %. Zadávací dokumentace byla poskytnuta 9 zájemcům a zadavatel obdržel celkem 2 nabídky. Následně dne 3. 5. 2012 zadavatel vyloučil jednoho uchazeče z účasti v zadávacím řízení, neboť nabídka tohoto uchazeče nebyla v souladu s požadavky zadavatele, uvedenými v zadávací dokumentaci. Zadavatel následně dne 18. 6. 2012 uzavřel s vybraným uchazečem kupní smlouvu, přičemž výše peněžitého závazku ze smlouvy činila 53 003 580 Kč s DPH.

3. Úřad získal pochybnosti, zda se zadavatel nedopustil spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona jednak tím, že stanovil jako hodnotící kritérium „vzdálenost autorizovaného servisu“ s váhou 45%, které nevyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny, a jednak tím, že stanovil příliš specifické požadavky na předmět plnění, čímž mohl zaručit konkurenční výhodu vybranému uchazeči v rozporu se zákonem a mohl se tak v obou případech dopustit diskriminace uchazečů.

## II. Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 26. 11. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S197/2013/VZ-23142/2013/532/DBo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Napadeným rozhodnutím Úřad ve výroku I. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup podle § 78 odst. 4 zákona a porušil povinnost uloženou v § 6 zákona, neboť stanovil jako hodnotící kritérium „vzdálenost autorizovaného servisu“ s váhou 45 %, které nevyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny, čímž se dopustil porušení zákazu diskriminace uchazečů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a uzavřel dne 18. 6. 2012 kupní smlouvu s vybraným uchazečem. Dále ve výroku II. Úřad rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup dle § 45 odst. 3 zákona a porušil povinnost uloženou v § 6 zákona, když stanovil technické podmínky takto: motor Euro 5 – SCR, zdvihový objem max. 8 000 ccm, výkon min 240 kW při 2 050 ot. /min, kroutící moment 1 500 Nm a větší, v rozsahu 1 120 – 1 550 ot./min, nástupní výška předních dveří max. 320 mm, středních dveří max. 330 mm a rozměr pneu 275/70 R 22,5, čímž zaručil konkurenční výhodu vybranému dodavateli a dopustil se porušení zákazu diskriminace uchazečů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a uzavřel dne 18. 6. 2012 kupní smlouvu s vybraným uchazečem. Výrokem III. Úřad za spáchané správní delikty uložil zadavateli pokutu ve výši 500 000 Kč.
5. Ke spáchání správního deliktu, vymezeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí, Úřad poukázal na znění § 78 odst. 4 zákona platného v době zveřejnění předmětné veřejné zakázky, podle kterého se dílčí hodnotící kritéria musí vztahovat k plnění veřejné zakázky, vyjadřovat vztah užitné hodnoty a ceny a při jejich stanovení je nejpodstatnější, aby respektovala základní zásady transparentnosti a nediskriminace. Úřad uvedl, že užitná

hodnota, jako ekonomická kategorie, představuje užitečnost věci či služby, či její schopnost uspokojit určité potřeby. Dílčí kritéria tedy zadavatel musí zvolit tak, aby tato vedla k co nejefektivnějšímu výběru nabízeného plnění z hlediska jeho užitné hodnoty a ceny, a to ve vzájemné vazbě tak, aby byl naplněn základní cíl zadávacího řízení, kterým je účelné a efektivní vynakládání veřejných prostředků na realizaci veřejné zakázky.

6. Úřad uvedl, že v zadávací dokumentaci je v bodě 15 uvedeno: „*v dílčím hodnotícím kritériu vzdálenost autorizovaného servisu považuje zadavatel za nejvýhodnější nejkratší součet vzdáleností v km mezi umístěním autorizovaného servisu uchazeče a sídlem zadavatele v Kroměříži, Skopalíkova 2385 a umístěním autorizovaného servisu uchazeče od umístění provozovny zadavatele v Holešově, Tovární 1436.*“ Úřad k uvedenému kritériu poukázal na to, že zadavatel v zadávací dokumentaci nezmínil ani nepřipustil varianty jako je poskytnutí servisního technika či mobilního autorizovaného servisu, nýbrž zcela přesně a striktně definoval, že za nejvýhodnější nabídku, týkající se tohoto kritéria, považuje nejkratší vzdálenost v km mezi umístěním autorizovaného servisu uchazeče od sídla či jmenované provozovny zadavatele. Úřad dále poznamenal, že existenci autorizovaného servisu jako klíčového faktoru pro zajištění záručních a mimozáručních oprav nepochybně, ale neztotožnil se s názorem zadavatele v otázce legitimního stanovení vzdálenosti jako klíčového faktoru tohoto dílčího kritéria. V pojmu „vzdálenost“ nejsou, kromě délky trasy při opravách a servisních prohlídkách, zahrnuty další s nimi spojené provozní náklady, jako jsou ceny servisních služeb a náhradních dílů, které mohou ve výsledku mnohem více ovlivnit výši provozních nákladů, než samotná délka trasy potřebná k dopravení autobusu do autorizovaného servisu. Úřad tak dospěl k závěru, že takto zvolené kritérium nevyjadřuje vztah užitné hodnoty a ceny a navíc prokazatelně diskriminuje potenciální uchazeče, kteří nemají své autorizované servisy v místě, resp. v provozovně zadavatele.
7. Úřad tak uzavřel, že zadavatel nedodržel postup dle § 78 odst. 4 zákona platného v době zadávání veřejné zakázky a porušil povinnost uloženou v § 6 zákona, neboť zvolené kritérium nevyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny a zadavatel diskriminoval uchazeče, kteří poskytují své služby v autorizovaném servisu více vzdáleném než je sídlo resp. provozovna zadavatele, když tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky. Zadavatel tak svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
8. Ke spáchání správního deliktu vymezeného ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad poukázal na znění § 45 odst. 1 zákona, kde se stanoví, že technickými podmínkami v případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby se rozumí vymezení charakteristik a požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. Úřad poukázal na skutečnost, že technická specifikace vždy musí vycházet z objektivně zdůvodnitelných požadavků, kdy i při existenci konkrétní potřeby, na základě které zadavatel specifikuje určitý technický parametr, musí být dána možnost dodavatelům poskytnout technicky a kvalitativně obdobná řešení. Dle názoru Úřadu zadavatel vymezením technických podmínek nesmí bezdůvodně zvýhodnit či znevýhodnit některé dodavatele, protože pokud by technické podmínky byly stanoveny bezdůvodně přísně, mohlo by jít o jednání, které brání hospodářské soutěži.

9. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že se ztotožnil s tvrzením zadavatele o nízké vypovídací hodnotě znaleckého posudku, který nechal vypracovat předkladatel podnětu. Z vlastního prověřování skutečností Úřad dospěl k závěru, že v posudku nebyly brány v úvahu všechny variabilní možnosti úprav parametrů. Z údajů na internetových stránkách výrobců komponentů, Úřad zjistil, že ani jeden z uvedených parametrů, které se týkají zdvihového objemu, kroutícího momentu a převodovky, a to ani ve standardním ani ve variabilním provedení, neodpovídají parametrům požadovaným v zadávací dokumentaci. Zadavatel tak v rámci svých tvrzení ani dalšími doklady neprokázal, že by mezi značkami obchodně dostupných autobusů byl v nabídce jiný typ autobusu, který by zcela přesně splňoval podmínky stanovené v zadávací dokumentaci, než jen autobus Crossway LE line 12m dodaný dle nabídky vítězného uchazeče.
10. Úřad tak dospěl k závěru, že zadavatel stanovil tak specifické požadavky na předmět plnění, že zaručily konkurenční výhodu vybranému uchazeči, který jako jediný ve své nabídce disponoval typem autobusu, který přesně splňoval požadavky uvedené v zadávací dokumentaci a znevýhodnil tak jiné uchazeče, kteří mohli předložit výhodnější nabídku, než byla nabídka vybraného uchazeče, a tímto se dopustil skryté diskriminace potenciálních dodavatelů a neoprávněně omezil soutěžní prostředí.
11. Úřad tedy výrokem II. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že stanovil příliš specifické požadavky na předmět plnění, jež nepodložil nezpochybnitelnými a oprávněnými důvody jejich vymezení, čímž zaručil konkurenční výhodu vybranému uchazeči a vytvořil neodůvodněné překážky hospodářské soutěže v rozporu s § 45 odst. 3 zákona, a dopustil se porušení zákazu diskriminace podle § 6 zákona. Zadavatel tak svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
12. Za výše uvedené spáchané delikty Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 500 000 Kč, přičemž při uložení pokuty uplatnil zásadu absorpce, tedy, že přísnější trest pohlcuje mírnější. Horní hranici možné pokuty Úřad vypočetl částkou 2 650 179 Kč. Úřad zohlednil skutečnost, že zadavatel omezil soutěžní prostředí, přičemž omezení soutěže je považováno za jedno z nejzásadnějších porušení zákona. Při ukládání pokuty současně Úřad akcentoval jak represivní tak i preventivní funkci pokuty. Úřad dále uvedl, že požadavek zadavatele na zohlednění již udělené sankce formou krácení dotace, považuje za irelevantní s tím, že na tento nebude brán zřetel.
13. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 27. 11. 2013.

### **III. Námitky rozkladu**

14. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad dne 10. 12. 2013, který byl doručen v zákonné lhůtě Úřadu dne 11. 12. 2013, když tak tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu.
15. Zadavatel v podaném rozkladu ohledně zvoleného dílčího hodnotícího kritéria poukazoval na to, že pokud se rozhodl stanovit jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost pak jako dílčí kritéria musel volit takové aspekty a parametry poptávaného plnění, které povedou k nejefektivnějšímu výběru nabízeného plnění z hlediska jeho užitné hodnoty a ceny, a to ve vzájemné vazbě tak, aby byl naplněn základní cíl zadávacího řízení, kterým je

účelné a efektivní vynakládání veřejných prostředků. Podle § 78 odst. 4 zákona za dílčí hodnotící kritérium lze stanovit zejména nabídkovou cenu, provozní náklady, záruční a pozáruční servis. Zadavatel tak využil samotným zákonem uváděná dílčí kritéria, jelikož je zřejmé, že vzdálenost autorizovaného servisu se projevuje na provozních nákladech předmětu dodávky. Dílčí hodnotící kritérium vzdálenost od autorizovaného servisu dle názoru zadavatele je hodnocením ekonomické výhodnosti nabídky. Předmět zakázky současně nelze hodnotit pouze na základě nejnižší nabídkové ceny, jelikož po celou dobu užívání vznikají k předmětu dodávky další odvozené náklady. Ekonomická výhodnost nabídky a zvolená dílčí hodnotící kritéria tak dle názoru zadavatele vyjadřují vztah užité hodnoty a ceny, které se váží k předmětu veřejné zakázky.

16. Zadavatel dále poukázal na skutečnost, že kritérium vzdálenosti autorizovaného servisu nemá ekonomické dopady na straně uchazeče, ale na straně zadavatele a projevuje se tedy v ekonomické výhodnosti nabídky. Nesouhlasil tak se závěrem Úřadu, který v bodě 41 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že užití předmětného kritéria shledal za diskriminující a nevhodné. Zadavatel k tomu poukázal na to, že za nejvýhodnější považoval nejkratší vzdálenost autorizovaného servisu od jeho sídla resp. provozovny, současně ovšem nijak nedefinoval samotný autorizovaný servis. Tento požadavek tedy mohl být bez dalšího naplněn i uchazeči, kteří by byli schopni poskytnout servisní služby formou mobilního servisu nebo servisního technika.
17. V podaném rozkladu zadavatel uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí v bodě 43 vychází Úřad z informací, které nejsou obsahem spisu. Jedná se o pouhé dohady o průběhu servisního vztahu pramenící z neznalosti standardní poskytované záruky. Úřad vychází z domněnky, že nejvýznamnější součástí provozních nákladů jsou ceny servisních služeb a náhradních dílů. Při standardním záručním vztahu ale tyto náklady jdou v průběhu záruky na účet uchazeče, nikoliv zadavatele. Zásadní dopad na zadavatele a tedy na ekonomickou výhodnost nabídky má pouze vzdálenost autorizovaného servisu. V případě výkonu servisních a opravárenských prací autorizovaným servisem v sídle společnosti resp. provozovny nebo v jejich bezprostřední blízkosti může být doba čekání mezi spoji využita pro servisní a opravárenské práce. V tomto případě nedochází k nárůstu přístavných a odstavných kilometrů, nárůstu mzdových nákladů, zvyšování počtu rezervních vozidel a tím zároveň k navyšování nákladů při zajišťování závazku veřejné služby ve veřejné linkové dopravě.
18. Zadavatel uvedl, že měl pochopitelně při vypisování zadávacího řízení povědomí o tom, že se na jeho adrese nachází autorizovaný servis vybraného uchazeče. Také v souvislosti s touto skutečností úmyslně stanovil, že pro kritérium vzdálenosti lze použít také vzdálenost do sídla zadavatele. Tímto krokem rozšířil okruh případných uchazečů a do jisté míry se tak snažil o zmenšení dopadu dílčího kritéria v případě vybraného uchazeče. Zadavatel v podaném rozkladu provedl podobný výpočet jako Úřad v bodě 49 napadeného odůvodnění, přičemž uvedl, že si je vědom toho, že bylo chybou stanovit tak nízký náhradní výpočtový koeficient. Poukázal na skutečnost, že pokud by pro uchazeče, který by uvedl nulovou vzdálenost byla stanovena hodnota 1 km a pro fiktivního uchazeče 1,5 km, pak by takový fiktivní uchazeč byl v zadávacím řízení vybrán. Z takového výpočtu je pak zřejmé, že pro všechny potenciální uchazeče existovaly reálné možnosti, jak dosáhnout hodnocení jejich nabídky jako nejvýhodnější, a to i bez poskytnutí mobilního servisu nebo servisního technika. U dílčího

kritéria vzdálenost autorizovaného servisu se tedy nejedná o dílčí kritérium, které by mohlo působit diskriminačně. Závěr Úřadu o spáchání správního deliktu tedy zadavatel považuje za chybný.

19. Ohledně správního deliktu uvedeného ve výroku II. napadeného rozhodnutí zadavatel uvedl, že Úřad se dopustil několika zásadních pochybení, zejména nedostatečně zjistil skutkový stav a nezjistil si odborné informace, které místo toho nahradil vlastními dohady.
20. Dále zadavatel uvedl, že Úřad v bodech 56 a 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí argumentuje tím, že zadavatel nepředložil dokumenty, které by odůvodňovaly stanovení podmínek velikosti dveří a existující pojistné smlouvy s poskytovatelem pojištění. K tomu však nikdy nebyl vyzván a nikdy mu nebylo sděleno, že by takové doklady měl Úřadu předložit. Dle jeho názoru tak Úřadu všechny skutečnosti sdělil, a pokud o poskytnutých informacích vyvstaly pochybnosti nebo tyto byly považovány za nedostatečné, pak měl být Úřadem vyzván k doložení těchto dokladů.
21. Zadavatel poukázal na to, že Úřad v napadeném rozhodnutí konkrétně v bodu 59 odůvodnění uvádí, že ve znaleckém posudku nebyly brány v potaz všechny variabilní možnosti úprav parametrů autobusů, ačkoliv následně Úřad se stejného pochybení dopustil v bodu 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když navzdory čestnému prohlášení společnosti SOLARIS CZECH spol. s r.o., IČO 25914723, se sídlem Radvanická 802/13, Michálkovice, 715 00 Ostrava (dále jen „**SOLARIS CZECH spol. s r. o.**“), ve kterém bylo uvedeno, že tento výrobce je schopen dodat autobusy v konfiguraci odpovídající zadávací dokumentaci, uzavřel, že žádný potenciální dodavatel na trhu není schopen dodat autobusy dle specifikace uvedené v zadávací dokumentaci. Úřad mohl tohoto potenciálního uchazeče vyzvat k podrobnějšímu vyjádření ve věci, což neudělal a vycházel pouze z kusých informací dostupných na internetových stránkách. Úřad tak zjistil pouze to, že tento potenciální dodavatel na svých internetových stránkách neposkytuje zcela vyčerpávající informace. Na základě těchto laických a nedostatečných zjištění ovšem nelze rozhodnout na úseku správního trestání. Úřad tak dospěl k chybnému závěru, že technické parametry byly zadavatelem nastaveny tak, že došlo ke zvýhodnění některých uchazečů.
22. K uložení pokuty zadavatel uvedl, že jelikož veřejná zakázka měla být částečně hrazena z veřejných prostředků, je nutné zohlednit hledisko veřejného zájmu podle § 118 odst. 3 zákona. Zadavatel poukázal na skutečnost, že mu byla schválena dotace ve výši 19 000 000 Kč. Následně na základě uzavřené kupní smlouvy ze dne 18. 6. 2012 uhradil kupní cenu ve výši 53 003 580 Kč z vlastních prostředků, přičemž však došlo ke zkrácení dotace o 20 %. Uložená pokuta tak značně přesahuje zásady správního trestání i sankce podle § 120 odst. 2 zákona, neboť finanční sankce ve formě krácení dotace již byla zadavateli udělena. Úřad však k uvedenému vůbec nepřihlížel a pouze konstatoval, že toto považuje za irelevantní. Toto rozhodnutí zadavatel považuje za rozporné se zákonem a zásadami správního trestání, neboť Úřad toto nijak nezduvodnil a zatížil tak napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

#### **Závěr rozkladu**

23. Zadavatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

#### **IV. Řízení o rozkladu**

24. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

##### **Stanovisko předsedy Úřadu**

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S197/2013/VZ-23142/2013/532/DBo ze dne 26. 11. 2013, rozhodl výrokem I. tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup dle § 78 odst. 4 zákona a porušil povinnost uloženou § 6 zákona, neboť stanovil jako hodnotící kritérium „vzdálenost autorizovaného servisu“ s váhou 45 %, které nevyjadřovalo vztah užité hodnoty a ceny, čímž se dopustil porušení zákazu diskriminace uchazečů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a uzavřel dne 18. 6. 2012 kupní smlouvu s vybraným uchazečem, nerozhodl správně a v souladu se zákonem. Dále tím, že výrokem II. rozhodl tak, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup dle § 45 odst. 3 zákona a porušil povinnost uloženou v § 6 zákona, když stanovil technické podmínky takto : motor Euro 5 – SCR, zdvihový objem max. 8 000 ccm, výkon min. 240 kW při 2 050 ot/min, kroutící moment 1 500 Nm a větší, v rozsahu 1 120 – 1 550 ot./min, nástupní výška předních dveří max. 320 mm, nástupní výška středních dveří max. 330 mm, čímž zaručil konkurenční výhodu vybranému dodavateli a dopustil se porušení zákazu diskriminace uchazečů, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a uzavřel dne 18. 6. 2012 kupní smlouvu s vybraným uchazečem, nerozhodl správně a v souladu se zákonem.
27. Vzhledem k tomu, že jsem dospěl k závěru, že Úřad výroky I. a II. napadeného rozhodnutí nerozhodl správně v souladu se zákonem a vzhledem k tomu, že výrokem III. Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 500 000 Kč za spáchání výše uvedených správních deliktů, pak jsem musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí jako celku, neboť výrok III. s výroky I. a II. napadeného rozhodnutí tvoří nedílný celek a nemůže stát samostatně, a proto jsem musel zrušit napadené rozhodnutí i ve výroku III.
28. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí.

#### **V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí**

29. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít



důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

30. Podle § 90 odst. 2 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání.
31. V rozhodovaném případě jsem ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost a věcnou správnost jednotlivých výroků napadeného rozhodnutí, přičemž na základě tohoto přezkoumání jsem dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy z důvodu nesprávného právního posouzení, dále je nesprávné, neboť Úřad při rozhodnutí vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a současně je řízení zatíženo vadou, která může mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

#### *Nesprávné právní posouzení*

32. Podle § 78 odst. 1 zákona základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo b) nejnižší nabídková cena.
33. Podle § 78 odst. 4 zákona rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, vliv na zaměstnanost osob se zdravotním postižením, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. Dílčím hodnotícím kritériem nemohou být smluvní podmínky, jejichž účelem je zajištění povinností dodavatele, nebo platební podmínky.
34. Podle § 78 odst. 5 zákona je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, musí zadavatel jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím stanovit váhu, kterou vyjádří v procentech, nebo stanoví jiný matematický vztah mezi dílčími kritérii. Stanovená váha může být u jednotlivých dílčích hodnotících kritérií shodná.
35. Z uvedených ustanovení zákona je zřejmé, že zadavateli je stanovena povinnost, aby v případě, kdy jako základní hodnotící kritérium zvolí ekonomickou výhodnost nabídky, současně určil dílčí hodnotící kritéria pro hodnocení nabídek uchazečů. Zákon dále zadavateli stanovuje povinnost jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím stanovit váhu, a to buď procentuálně, nebo stanovením jiného matematického vztahu mezi dílčími hodnotícími kritérii, přičemž to, jakou váhu těmto kritériím přiřadí, ponechává na úvaze zadavatele. S ohledem na to, že hodnocení nabídek, je v rámci procesu přidělení veřejné zakázky klíčovým prvkem procesu, má stanovení dílčích hodnotících kritérií a způsobu jejich hodnocení zásadní význam. Zákon v § 78 odst. 4 uvádí, že dílčí hodnotící kritéria musí být stanovena tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny a musí se vztahovat k plnění veřejné zakázky. Dále v předmětném ustanovení zákon demonstrativním výčtem uvádí, jaká

dílčí kritéria může zadavatel zvolit, přičemž výslovně uvádí, že tímto může být i dílčí kritérium záručního a pozáručního servisu.

36. Zákon tedy nepodává a ani nemůže podat vyčerpávající katalog dílčích hodnotících kritérií, která by připadala v úvahu, neboť tato nemožnost vyplývá z rozmanitosti potřeb zadavatelů, jakož i z různé složitosti jednotlivých veřejných zakázek. Zadavatel však může stanovit jakékoliv dílčí hodnotící kritérium, které splní zákonné požadavky, kterými jsou vztah užitné hodnoty a ceny a vztah k předmětu veřejné zakázky, když ovšem současně tato kritéria nesmí být v rozporu se základními zásadami stanovenými v § 6 zákona. Z hlediska znění § 78 odst. 4 zákona a v něm uvedeného demonstrativního výčtu, tak lze dospět k závěru, že pokud zadavatel nezvolí některé z dílčích hodnotících kritérií uvedených v tomto výčtu, pak může zvolit jakékoliv jiné, které ve výčtu uvedeno není, ale za splnění naznačených zákonných podmínek, tedy, že takové dílčí hodnotící kritérium bude vyjadřovat vztah užitné hodnoty a ceny, bude ve vztahu k veřejné zakázce a dále se nebude jednat o smluvní podmínky, jejichž účelem je zajištění povinností dodavatele, nebo platební podmínky. S ohledem na znění předmětného ustanovení ovšem lze dospět k výkladu, že za dílčí kritéria, splňující podmínky vymezené § 78 zákona, je možné považovat právě ta, která jsou uvedena v demonstrativním výčtu § 78 odst. 4 zákona.
37. Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel „*porušil postup dle § 78 odst. 4 zákona, neboť stanovil jako hodnotící kritérium vzdálenost autorizovaného servisu s váhou 45%, které nevyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny*“, přičemž následně k tomuto výroku v odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně pak v odstavci 51 uvedl, že zvolené dílčí kritérium vzdálenost autorizovaného servisu a jemu přidělená váha 45%, nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídky. S ohledem na výše uvedené uvádím, že se závěrem Úřadu o tom, že stanovené dílčí kritérium nevyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny a nevyjadřovalo ekonomickou výhodnost nabídky, nesouhlasím, neboť zákon v § 78 zákona vymezuje, jak má zadavatel stanovit dílčí hodnotící kritéria, přičemž za jedno z možných dílčích hodnotících kritérií označuje právě záruční a pozáruční servis. Lze tak uzavřít, že zadavatelem zvolené dílčí hodnotící kritérium vzdálenost od autorizovaného servisu vyjadřuje vztah užitné hodnoty a ceny. Pokud tedy Úřad v závěrech napadeného rozhodnutí uvedl, že toto kritérium nevyjadřuje vztah užitné hodnoty a ceny, pak tento jeho závěr neodpovídá znění zákonných ustanovení. Vzhledem k tomu, že tento závěr je vysloven přímo ve výroku I. napadeného rozhodnutí a dále je uveden v závěrech odůvodnění, pak rozhodnutí Úřadu v části výroku I. napadeného rozhodnutí stojí na nesprávném právním posouzení a z tohoto důvodu je nezákonné. Z hlediska uvedeného jsem dospěl k závěru, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí v jeho výroku I. Současně uvádím, že s ohledem na námitku vznesenou zadavatelem v podaném rozkladu, týkající se toho, zda zvolené dílčí kritérium vyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny a tedy zda vyjadřovalo ekonomickou výhodnost nabídky, uvádím, že s touto jsem se ztotožnil.
38. Nad uvedené poukazuji na skutečnost, že zadavatel při volbě dílčích hodnotících kritérií ve smyslu § 78 odst. 4 zákona je omezen nejen zněním uvedeného zákonného ustanovení, ale současně také základními zásadami podle § 6 zákona. Je tedy třeba, aby kromě podmínek stanovených v § 78 odst. 4 zákona zvolená dílčí hodnotící kritéria byla určitá (musí být zřejmé, co zadavatel zamýšlí preferovat), jednoznačná (nesmějí připouštět dvojí výklad), musí být schopná být předmětem hodnocení a současně nesmí být diskriminační, a to ani

zjevným ani skrytým způsobem. K tomu uvádím, že porušení zásady nediskriminace zadávacího řízení nastane nejen tehdy, pokud zadavatel v téže situaci a v týchž otázkách přistupuje k některým uchazečům o veřejnou zakázku procedurálně nebo obsahově jinak než ke zbylým, ale též tehdy, pokud by v důsledku zadavatelova postupu bylo některým uchazečům objektivně znemožněno nebo ztíženo ucházet se o veřejnou zakázku za podmínek, za nichž se o ni mohou ucházet jiní uchazeči, tak jak vyplývá ze závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu např. č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008 a č. j. 5 Afs 131/2007-131 ze dne 12. 5. 2008. Vzhledem k tomu, že celý zákon je postaven na základních principech stanovených v § 6 odst. 1 zákona musí být postup zadavatele v souladu nejen s jednotlivými ustanoveními zákona, ale současně musí být v souladu i se základními principy, jimiž je zákon ovládán, což znamená, že tento postup musí dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. V novém rozhodnutí ve věci je tak na Úřadu, aby se vypořádal s tím, zda zadavatel svým postupem porušil zákon z hlediska zásad stanovených v § 6 odst. 1 zákona.

*Nedostatečné zjištění skutkového stavu*

39. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
40. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
41. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 zákona uvádím, že postup Úřadu považuji za rozporný s postupem stanoveným § 3 správního řádu, a to z toho důvodu, že Úřad nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V daném správním řízení zadavatel předložil Úřadu vyjádření výrobce autobusů společnosti SOLARIS CZECH spol. s r. o., ve kterém tato společnost uvedla, že dodává do ČR autobusy, které odpovídají zadávací dokumentaci. Úřad k tomu provedl dokazování formou výpisu z internetových stránek, když uvedl, že z veřejně dostupných informací na internetových stránkách [www.solarisbus.com](http://www.solarisbus.com), [www.daf.eu](http://www.daf.eu), [www.voith.com](http://www.voith.com) a [www.zf.com](http://www.zf.com) vyplývá, že ani jeden z uvedených parametrů, které se týkají zdvihového objemu, krouťacího momentu a převodovky, ve standardním ani variabilním provedení, neodpovídá parametrům požadovaným v zadávací dokumentaci. Na základě takto provedeného dokazování Úřad dospěl k závěru, že zadavatel v řízení neprokázal, že by mezi značkami obchodně dostupných a provozovaných autobusů byl v nabídce jiný typ autobusu, který by přesně splňoval technické podmínky zadávací dokumentace, než jen autobus Crossway LE line 12m dle nabídky vybraného uchazeče.
42. Takovým postupem však Úřad nezjistil skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jak sám Úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, zadavatel předložil Úřadu prohlášení výrobce autobusů společnosti SOLARIS CZECH spol. s r. o., podle kterého je schopen dodat autobus podle požadavků stanovených v zadávací dokumentaci. Úřad však uzavřel, že tímto prohlášením zadavatel neprokázal, že by v nabídce obchodně dostupných a provozovaných autobusů byl v nabídce jiný typ autobusu, který by splňoval technické předpoklady

stanovené zadávací dokumentací, když takový závěr učinil na základě informací získaných z internetových stránek. Takový závěr Úřadu ovšem nemůže být považován za skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť Úřad neověřil způsobem nevzbuzujícím pochybnosti, že společnost SOLARIS CZECH spol. s r. o. nedodává autobusy v technické specifikaci požadované zadavatelem, když jediný možný a logický závěr, který by z podkladů zkoumaných úřadem bylo možné učinit je, že obsah veřejně dostupných informací na internetu nepodporuje prohlášení společnosti SOLARIS CZECH spol. s r. o. Není ovšem možné vyvodit takový závěr, který vyvodil Úřad v napadeném rozhodnutí, a to ten, že společnost SOLARIS CZECH spol. s r. o. autobusy v technické specifikaci odpovídající zadávacím podmínkám nedodává vůbec. Lze tedy uzavřít, že postup, kterým Úřad provedl důkazy k prokázání a zjištění skutkového stavu, není v souladu se zákonem. Souhlasím tak s námitkou zadavatele, ve které uvedl, že Úřad nedostatečně zjistil skutkový stav v řízení.

43. Z uvedeného důvodu jsem dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí ve výroku II. stojí na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a je tedy nezákonné, když toto je důvodem pro jeho zrušení. Úřad je v novém rozhodnutí povinen postupovat tak, aby ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti došlo v souladu se zákonem, přičemž je povinen dodržet zákonná ustanovení a ustanovení správního řádu ohledně vedení správního řízení.

#### *Vady řízení*

44. V rozhodovaném případě Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně v odstavci 59 jeho odůvodnění uvedl, že se shoduje se zadavatelem v názoru na nízkou míru vypovídací hodnoty znaleckého posudku, když na tento znalecký posudek nebral zřetel při vyhodnocování podkladů rozhodnutí. K tomu uvádím, že obecně je možné zvolit takový postup, kdy správní orgán neprovede předložený důkaz, avšak takový postup Úřadu musí být postupem, který je možné v rámci řízení o opravném prostředku přezkoumat. To tedy znamená, že i v případě, kdy Úřad předložený znalecký posudek neprovede v řízení jako důkaz, pak i přesto musí být tento obsahem správního spisu, aby tak bylo možné přezkoumat, zda bylo neprovedení důkazu učiněno v souladu se zákonem. V daném případě ovšem označený znalecký posudek není součástí správního spisu a postup Úřadu nemůže být v řízení o rozkladu přezkoumán. Úřad tedy zatížil správní řízení vadou, která ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu je vadou, která může mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. V konečném důsledku pak tato vada vede až k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v části, týkající se hodnocení znaleckého posudku.
45. K výše uvedenému dále poukazuji, že stejného pochybení se Úřad dopustil i při posouzení předloženého prohlášení společnosti SOLARIS CZECH spol. s r. o., kdy stejně jako v případě uvedeného znaleckého posudku nelze postup Úřadu ohledně posouzení prohlášení společnosti SOLARIS CZECH spol. s r. o. přezkoumat, neboť tento dokument není obsažen ve správním spisu. Úřad tak i v tomto případě zatížil správní řízení vadou, která má vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a vede až k nepřezkoumatelnosti jeho závěrů.
46. Napadené rozhodnutí tak s ohledem na výše uvedené shledávám nezákonné, neboť Úřad zatížil řízení vadou, která může mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Je tak na Úřadu, aby

v novém rozhodnutí svůj postup zvolil tak, aby se nedopouštěl procesních pochybení a nezatížil řízení takovými vadami, které mohou mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.

47. Nad uvedené dávám Úřadu ke zvážení, zda je možné do správního spisu zařazovat cizojazyčné dokumenty, které následně jsou v řízení provedeny jako důkazy a zda pak tímto postupem je naplněna jeho povinnost vést správní řízení a správní spis v jednacím jazyku ve smyslu § 16 a násl. správního řádu.

#### *K námitkám rozkladu*

48. Vzhledem k tomu, že jsem shledal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, závěry Úřadu stojí na nesprávně zjištěném skutkovém stavu a současně bylo správní řízení zatíženo vadami, které měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, dospěl jsem k závěru, že je třeba toto rozhodnutí zrušit. Současně uvádím, že jsem z důvodu zjištěné nezákonnosti napadeného rozhodnutí nepřezkoumával jeho věcnou správnost v rozsahu všech námitek zadavatele uvedených v rozkladu, když jsem v rozhodnutí pouze poukázal na námitky zadavatele, které se vztahovaly ke zjištěné nezákonnosti a nesprávnosti rozhodnutí.

#### *Další postup Úřadu*

49. V novém rozhodnutí je Úřad povinen ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zohlednit závazné právní názory vyslovené v tomto rozhodnutí. Je tedy povinen z hlediska výroku I. s ohledem na znění § 78 odst. 4 zákona posoudit, zda se zadavatel dopustil porušení tohoto zákonného ustanovení. Dále je povinen z hlediska výroku II. při rozhodování vyjít ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti a který je zjištěn v souladu se správním řádem. Při vydání nového rozhodnutí ve věci je současně povinen postupovat tak, aby se v řízení nedopustil takových vad, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Dále je Úřad v novém rozhodnutí povinen vypořádat námitky uvedené v podaném rozkladu, jimiž jsem se při rozhodování o rozkladu s ohledem na výše uvedené, nezabýval, a tyto zahrnout do svých úvah.
50. Vzhledem k tomu, že v řízení o rozkladu jsem ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž jsem zjistil, že napadené rozhodnutí je ve výrocích I. a II. nezákonné, a současně, že výrok III. je od výroků I. a II. neoddělitelný, pak jsem z důvodů výše uvedených přistoupil ke zrušení celého napadeného rozhodnutí.
51. Nad výše uvedené zavazuji Úřad, aby se v novém rozhodnutí rovněž zabýval otázkou postavení zadavatele jakožto zadavatele ve smyslu ust. § 2 zákona s tím, že je povinen uvést z jakých skutkových a právních závěrů dovozuje, že zadavatel je skutečně zadavatelem dle zákona. Dále je Úřad povinen uvést, z jakých zákonných ustanovení a východisek dovozuje, že je orgánem oprávněným k vykonávání dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek.

#### **VI. Závěr**

52. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad nepostupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí, a to z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí.

53. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

### **POUČENÍ**

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj  
předseda  
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

#### **Obdrží**

1. JUDr. Daniel Ševčík, Ph.D., Koblížná 19, 602 00 Brno,

#### **Vypraveno dne**

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy